

Paarden zijn mijn grote hobby

van 2017

Ik heb de theoretische leerweg gevolgd op Van der Capellen, een scholengemeenschap in Elburg. Na twee jaar koos je een vakkenpakket. Dat was erg zoeken. Ik wilde een combinatie van vakken van Zorg en Welzijn, Landbouw en Economie, maar dat was best een hoop geregeld. Dat zou nu met de nieuwe profielen makkelijker zijn. ▶

De mbo-opleiding Diermanagement aan Groenhorst Barneveld vond ik erg leuk en leerzaam. Gaandeweg begon ik meer over een toekomstige baan na te denken. Niveau 4 leidt op voor managementfuncties. Maar het leek alsof voor het schoonmaken van een kennel al niveau 4 gevraagd werd. Het bedrijfsleven heeft het liefst mensen die veel verantwoordelijkheid aankunnen en zelfstandig kunnen werken.

Door mee te werken aan open dagen en rondleidingen te geven ontdekte ik dat ik educatie en het contact met mensen ook heel leuk vond. Aan het einde van het tweede jaar ben ik toen geswitcht naar de mbo-opleiding hoefsmederij. Ik ben opgegroeid met veel dieren thuis: honden, katten, geiten en later ook paarden. Paarden zijn mijn grote hobby. Onze hoefsmid suggereerde dat zijn beroep ook iets voor mij zou zijn. Ik heb een dagje meegelopen en me verder verdiept. En hij heeft gelijk!

Toekomst

GAANDEWEG BEGON IK MEER OVER EEN TOEKOMSTIGE BAAN NA TE DENKEN

Wat ik erg leuk vind is dat je altijd onderweg bent, met een werkbus of een aanhangwagen, steeds nieuwe mensen en dieren tegenkomt en met je handen bezig bent. Je hebt veel te maken met de eigenaar van het paard en soms ook met een dierenarts. Je bent vraagbaak en ondernemer. Al die aspecten zitten in dat ene vak.

Ik ben nu in het tweede jaar van mijn opleiding. Drie dagen in de week loop ik stage bij een hoefsmid en ik ga één dag naar Groenhorst. Na de vorige opleiding was ik de klaslokalen ook wel een beetje zat. Doordat ik nu meer in de praktijk kan oefenen, krijg ik veel sneller een gevoel voor hoe alles moet. Meestal blijf je de hele opleiding bij dezelfde hoefsmid, omdat je aan het begin natuurlijk nog niet zelf een voet kunt bekappen. De hoefsmid steekt er veel tijd in en krijgt daar later pas iets voor terug. Er zijn niet zoveel vrouwen die hoefsmid zijn. Het wordt gezien als 'mannenwerk'. Het is wel zaak om je lijf in goede conditie te houden." ▶

Hoe is het nu met Carlijn?

Het gaat goed met Carlijn! Ze woont inmiddels in Cairo, de hoofdstad van Egypte. Carlijn heeft de opleiding hoefsmederij afgemaakt. Daarna heeft ze enkele jaren parttime in haar eigen hoefsmederij gewerkt en de rest van de tijd voor andere smeden. Haar eigen onderneming heeft ze aangehouden, ook na verhuizing naar Duitsland. In de twee jaar dat ze daar verbleef werkte ze drie dagen in een dierenspecialzaak, en twee of drie dagen als hoefsmid. Daarna keerde ze terug naar Nederland om - dichterbij haar familie - te kunnen sparen om te kunnen emigreren. Ondertussen reisde ze met regelmaat op en neer om een klantenbestand in het buitenland op te bouwen.

En nu woont ze dus in Cairo, waar ze nog steeds parttime aan de slag is als hoefsmid. Ze heeft een student die ze het vak leert en die meewerkt: "Soms is het wat lastiger hier om iets voor elkaar te krijgen. Zo is mijn grootste uitdaging ervoor te zorgen dat ik hier voldoende werkmaterialen heb. Maar ik laat me daardoor niet uit het veld slaan. Ik heb hier nu meer vrije tijd, nog steeds fijne paarden om mee te werken en een fijn netwerk. En, voor dit jaar zijn er trouwplannen!

Terugkijkend was mijn stagebieder mijn grootste motivator tijdens mijn schoolperiode en de tijd daarna", vervolgt Carlijn. "Hij was streng, maar investeerde flink in mij. Ook tijdens praatjes in de auto of na het werk motiveerde hij mij steeds om door te gaan. Hij heeft mij altijd ondersteund op het gebied van school, mijn leerproces, werk en doorzetten, voor jezelf staan. Hij heeft mij met passie het vak geleerd en geloofde in mij als smid. Voor medeleven hoefde ik niet aan te kloppen, wél voor een duwtje in de rug. Daarnaast werkte het voor mij heel motiverend dat ik met mijn handen werkte, met paarden bezig was, de hele dag door naar verschillende locaties ging, andere mensen sprak en baas kon zijn over mijn eigen planning.

Ik voel me altijd vrij als ik werk. Ik denk nooit: 'Ik moet werken.' Het is altijd gewoon: 'ik ga paarden beslaan en bekappen en de mensen er wat over leren. Soms voel ik me bijna verrast dat ik er ook nog voor betaald krijg als smid 😊.'" ■

Hoefsmid in Cairo

